

Att varva livet

Livet är en plåga men det tar jag med en klackspark. Ingen idé att gräva ner sig, det sköter andra. Jag tar alltid ut glädjen i förskott, den realiserar så sällan. Jag vill ha dökul, skratta ihjäl mig åt allt ruttet och sjukt, istället för att ruttna själv. Det vore ju rena rama döden om det vore gravallvar som gällde, vare sig det gäller liv eller död. Å andra sidan finns det de som tar ut döden i förskott, som liksom missförstått ordspråket gräv där du står. Som helt seriöst missat att ett gott skratt förlänger livet. Borde vara skottpengar på de som sabbar livsglädjen för andra, skadeglada som fått det mesta om bakfoten. Och stackars alla skadeskjutna som fastnar i något slags limbo, osaliga som levande bevis på att döden kan maskera sig. Intill döden ofattbart att livet hindrar och plågar så många. Och på så många olika sätt. Så har skadegörelsen gått ett varv. Ett plågsamt varv varvat med skratt.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren KattenKin med Poeter.se id #33409 innehar upphovsrätten